

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2024/049 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 2A, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft op 9 december 2024 de klacht van de heer XXXX, hierna te noemen klager, met betrekking tot verplichte zorg in de vorm een kamerprogramma zonder dat een zorgverantwoordelijke hem heeft gezien voorafgaand aan het nemen van deze beslissing, gegrond verklaard.

Daarbij heeft de klachtencommissie eerst klager en vervolgens verweerder in de gelegenheid gesteld om zich over de door klager verzochte schadevergoeding nader uit te laten.

Namens klagers heeft zijn PVP, mevrouw XXXX, dat gedaan op 16 december 2024 en namens verweerder is daarop gereageerd bij schrijven van mevrouw XXXX, jurist van de instelling, op 31 december 2024.

De beslissing is daarop bepaald op heden.

2. De feiten

De klachtencommissie heeft in haar beslissing van 9 december 2024 beslist dat de verplichte zorg in de vorm van een kamerprogramma op 25 oktober 2024 is genomen zonder dat klager daarbij door een arts -niet zijnde een basisarts die klager heeft gezien voor een lichamelijk ongemak- is beoordeeld. Omdat te allen tijde een adequate inschatting moet worden gemaakt over de gezondheidstoestand van een klager alvorens wordt overgegaan tot het inzetten van verplichte zorg, en zulks niet was gebeurd, heeft de klachtencommissie de klacht op dit onderdeel gegrond verklaard. Om die reden kan klager verzoeken om een schadevergoeding.

3. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie is bevoegd om een schadevergoeding ten laste van de zorgaanbieder toe te kennen op grond van artikel 10:11 Wvvgz, nadat zij eerst de zorgaanbieder in de gelegenheid heeft gesteld om zich daarover uit te laten. De klachtencommissie heeft eerst klager zelf -via de PVP- in de gelegenheid gesteld zich over de bij de initiële klacht tevens verzochte schadevergoeding nader uit te laten en daarna ook de zorgaanbieder die gelegenheid geboden. De zorgaanbieder heeft zich over het verzoek van klager ook uitgelaten.

4. Het verzoek tot schadevergoeding en het verweer daarop; overwegingen van de klachtencommissie

Klager stelt -zakelijk weergegeven- dat klager door het norm-overtredend handelen van verweerder immateriële schade heeft geleden die er niet was geweest als overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. Klager maakt aanspraak op een schadevergoeding van € 60,- waarbij hij zich baseert op een schadevergoeding van € 20,- per dag omdat hij uiteindelijk na 3 dagen alsnog door de zorgverantwoordelijke is gezien en beoordeeld. Omdat ook het kamerprogramma als zodanig ingrijpend is geweest voor klager maakte dat hij het gevoel had dat er 'zomaar' over hem werd beslist. Klager voelde zich daardoor onmachtig, oneerlijk behandeld en dit veroorzaakte spanning.

Klager baseert zich hierbij op een schadevergoeding van € 20,- per dag volgens de 'Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken' (overige vormen van verplichte zorg zonder geldige titel). Omdat de onzekere en onduidelijke situatie 3 dagen heeft voortgeduurd, is de verzochte schadevergoeding volgens klager aldus $3 \times € 20,- = € 60,-$.

Ook verweerder verwijst naar voormelde 'Oriëntatiepunten', maar is van mening dat in casus 'slechts' sprake is van het niet voldoen aan de zorgvuldigheidseisen en niet van verplichte zorg zonder rechtsgeldige titel. Verweerder is van mening dat het feit dat klager niet is gezien door een zorgverantwoordelijke (arts) voorafgaande aan de genomen beslissing aan te merken is als een 'zorgvuldigheidsgebrek', zoals bijvoorbeeld het geval is bij het niet toetsen van iemands wilsbekwaamheid.

In een dergelijke situatie past een schadevergoeding van € 15,- tot € 20,- per keer volgens de 'Oriëntatiepunten'. Verweerder is van mening dat een schadevergoeding van € 15,- in de onderhavige omstandigheden passend is, nu weliswaar niet aan het zorgvuldigheidsvereiste is voldaan dat klager door een arts is gezien, maar de zorgverantwoordelijke heeft zich wel door het team op de hoogte laten stellen van de gezondheidstoestand van klager en heeft overleg gevoerd met de afdelingspsychiater. Dan past niet de maximale schadevergoeding volgens de richtlijnen, maar een vergoeding van € 15,- aldus verweerder.

De klachtencommissie volgt de redenering van verweerder. Hoewel het onzorgvuldig is dat voorafgaande aan de genomen beslissing om klager op een kamerprogramma in te stellen zonder dat vooraf een arts is geraadpleegd, is een dergelijke onzorgvuldigheid vergelijkbaar met het - bijvoorbeeld - niet toetsen van iemands wilsbekwaamheid, zoals verweerder terecht betoogt.

De 'Oriëntatiepunten' kennen in het geval van een dergelijke onzorgvuldigheid niet een cumulatie gedurende de daaropvolgende dagen, zodat de klachtencommissie een schadevergoeding van € 15,- zal toekennen. Er is geen reden voor toekenning van de volgens de 'Oriëntatiepunten' aangegeven maximale schadevergoeding van € 20,- omdat de situatie op 25 oktober 2024 zodanig was dat verweerder tot het opleggen van kamerprogramma in redelijkheid kon overgegaan. Bovendien heeft de zorgverantwoordelijke zich door het team op de hoogte laten stellen van de gezondheidstoestand van klager en heeft zij overleg gevoerd met de afdelingspsychiater. In zoverre is dus juist wel zorgvuldig gehandeld.

5. Beslissing

De klachtencommissie kent aan klager een schadevergoeding toe van € 15,- vanwege de aan hem opgelegde verplichte zorg in de vorm een kamerprogramma zonder dat een zorgverantwoordelijke hem heeft gezien voorafgaand aan het nemen van deze beslissing op 25 oktober 2024.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 6 januari 2025 door de onafhankelijke klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, lid en de heer XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.